

Данило
ЯНЕВСЬКИЙ

Проект
«УКРАЇНА»

*Архітектори,
виконроби,
робітники*

D-O

Данило
ЯНЕВСЬКИЙ

Проект «УКРАЇНА»

*Архітектори,
виконроди,
робітники
D-0*

Харків
«ФОЛІО»
2017

УДК 94(477)
Я60

Передмова
А. Куркова

Художник-оформлювач
О. А. Гугалова

Яневський Д. Б.

Я60 Проект «Україна»: Архітектори, виконроби, робітники. Д—О / Данило Яневський; передм. А. Куркова; худож.-оформлювач О. А. Гугалова. — Харків: Фоліо, 2017. — 301 с.: іл.

ISBN 978-966-03-7945-9

ISBN 978-966-03-7946-6 (Д—О).

Українці різних національностей та віросповідань дали світові безліч діячів, імена яких вписані до духовних, інтелектуальних, військових, спортивних, промислових, мистецьких та інших пантеонів різних держав.

Ці люди, розсіяні долею до різних частин нашої Отчизни, лише упродовж останніх трьох століть створили умови для всебічного розвитку народу.

Вони надали впізнаваних рис українським містам: заснували університети, школи, театри, фінансові установи. Фактично, «канонізували» українську мову серед інтелектуалів: переклали Святе Письмо, почали писати художні твори народною мовою, робити наукові розвідки. Крім того, стали піонерами у розвитку інфраструктури: шляхи, залізничні станції, порти, якими й досі послуговуємося, — заслуга саме цих «божевільних».

Видання «Проект «Україна»: архітектори, виконроби, робітники», другий том якого ви тримаєте в руках, — перша спроба показати українському загалові велич, різнобарв'я та різноманітність реальних, живих творців просторів, у яких ми живемо. Просторів для вільних людей і відповідальних громадян тієї України, про яку ми мріємо, для якої працюємо, задля якої кращі сини та дочки нашого народу — без огляду на свою національність та віросповідання — віддають своє життя у кривавій війні проти нецтва, пихатості та рабства, що третє століття поспіль намагається знищити наш безсмертний народ.

УДК 94(477)

ISBN 978-966-03-7945-9

ISBN 978-966-03-7946-6 (Д—О)

© Д. Б. Яневський, 2017

© А. Курков, передмова, 2017

© О. А. Гугалова, художнє оформлення, 2017

MARK MASTER

MASTER

BLUE LODGE

MASON

Вільним людям та відповідальним
громадянам різних національностей
та віросповідань

ПЕРЕДМОВА

Виданням своєї третинної праці «Проект «Україна»: Архітектори, виконроби, робітники» Данило Яневський створив приголомшливий біографічний та історичний калейдоскоп для вдумливого читача. В освічених громадян України за останні двадцять п'ять років, тобто з моменту отримання Україною незалежності, розвинувся якщо не комплекс, якому можна було б дати назву «не-відчуття історії власної країни», то, щонайменше, особливий інтелектуальний страх, що не дозволяє вступати в розмови та дискусії про історію України або навіть намагатися особисто в ній розібратися — для душевного заспокоєння. Якщо хочете, цей страх пов'язаний з убогістю хоч і віртуального, але загально визнаного віртуального пантеону

видатних діячів нашої держави. Він включає в себе, звичайно, перш за все письменників, таких як Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко, а ще деяких, але далеко не всіх політичних діячів далекого і недалекого минулого, про яких, насправді, пересічному громадянину недостатньо багато відомо, і тому важливість їх ролі в історії України особливо і не заперечується. Вони існують як пам'ятники на вулиці і пам'ятки у свідомості.

Ми звикли думати, що ідеальних політичних діячів не буває, і звідси випливає наше добре і одночасно злегка поблажливе ставлення до Грушевського, Скоропадського та деяких інших героїв шкільних підручників. Однак світ тих, хто створював Україну, хто творив майбутнє на нашій землі, хто мріяв

про ідеальне суспільство і приносив себе цій мрії в жертву, надзвичайно багатий на персоналії.

Люди, які люблять все обмежувати і здатні обмежувати власну свободу думки, можуть звинуватити автора в тому, що діячі, про яких він розповідає, служили російському царю. Або розвивали не тільки українську культуру, як, наприклад, поет Томаш Падура, який, народившись у Київській губернії, працював на культуру трьох народів: українського, польського і білоруського. Але Україна завжди виявляється «більшою», ніж ми звикли думати, історія її набагато складніша і багатша, ніж ми звикли вважати. І історію цю створювали люди десятків національностей. Це ще один ви-

сновок, який обов'язково зробить читач.

А ще читача не зможе не здивувати той факт, що всі ці історичні персоналії — герої книги — масони. Але ж Україна була неймовірно багата на масонські ложі, які на нашій землі відкривали і французи, й італійці, й австрійці. Навіть в таких містечках, як Заліщики або Кременчук, існували свої таємні братства, з'єднані планами і принципами з такими самими таємними братствами Франції, Великої Британії та інших європейських країн.

Сьогодні Україна знову стоїть на європейському шляху. Але вона не йде в Європу, вона в неї повертається. І це ви зрозумієте, якщо будете уважними читачами.

Андрій Курков

Мосарій

ДАНКОВСЬКИЙ, Борис Львович

(?—?), юрист. Працював адвокатом у м. Полтава. В 1918 р. —

Великий Сход Франції. Інсигнія.
Суспільне надбання

ад'ютант П. Скоропадського. З 1919 р. — на еміграції у Франції.

Ініційований 1916 р. (за іншими даними 1917 р.). 3° (1917 р.). Працював у «Верховному і Правлячому капітулі «Нарцис»» (відомі імена 6 членів) та ложі «Братство Народів» (м. Париж, в юрисдикції Великого Сходу Франції, відомі імена 23 членів).

Савченко В.
Серков А.

«ДАНТЕ АЛІГ'ЄРІ»

Одеська ложа в системі ВСНР. Працювала на підставі патенту, виданого Великою Ло-

жею Італії та під керівництвом київської майстерні «**Нарцис**» («**Нарцис та Об'єднані Слов'яни**»). «Приспана» 1914 р. в зв'язку із початком I Світової війни, в якій Італія попервах дотримувалася нейтралітету. Імена членів ложі наразі невідомі.

Серков А.
Соловьєв О.

Данте Аліг'єрі (ім.: Dante Alighieri) (1265—1321 pp.), гені-

альний італійський поет, політик, «Батько італійської літератури». Головний твір — «Божественна комедія», написаний в 1307—1321 pp. тосканським діалектом, що став основою сучасної італійської мови — шедевр світової літератури.

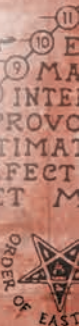
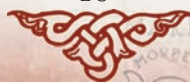
«ДВА ОРАИ»

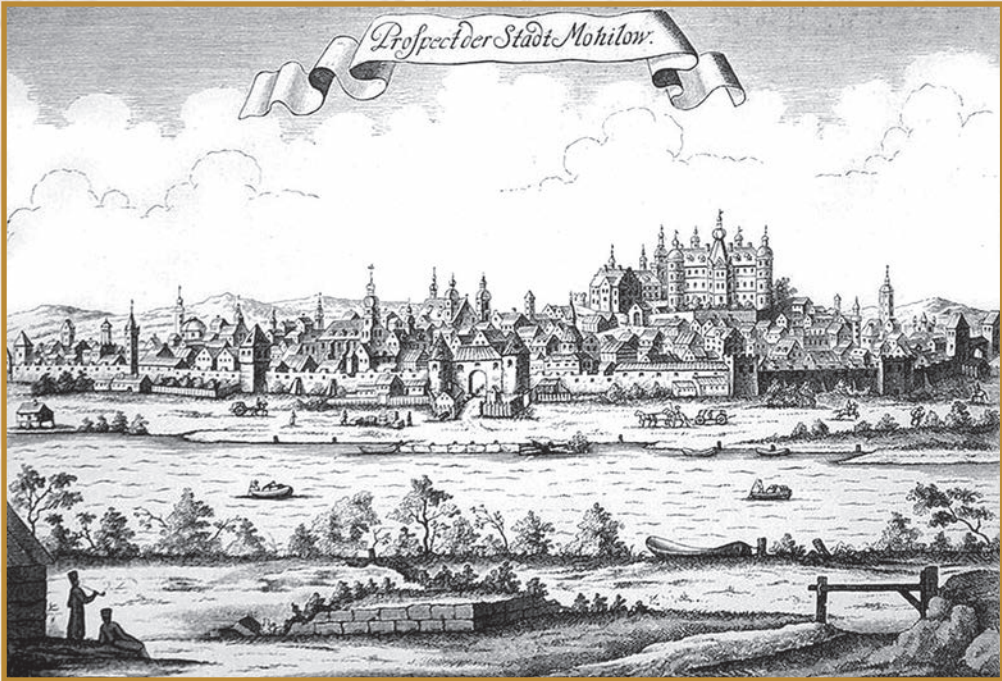
Ложа працювала у **Могильові** у XVIII ст.

Серков А.

Данте тримає примірник «Божественної комедії» перед входом до пекла.
Худ. Д. Ді Міччеліно. Суспільне надбання

Могилюв у XVIII ст. Гравюра невідомого німецького художника. Суспільне надбання

ДЕВЕЛЬ, Бенедикт (Даніїл)

(?—?), надвірний радник, полковник.

Дата ініціації невідома. Працював у київській ложі «**Об'єднані (З'єднані) Слов'яни**», почесний член ложі «Александра Троїстого Спасіння» (Москва, відомі імена 215 членів).

<http://m.tululu.org/>

ДЕВЕЛЬ, Даніїл (Олександр, Бенедикт) Федорович

(1771 — після 1839 рр.), військовослужбовець. Народився

в м. Рига в дворянській родині. Навчався в кадетському корпусі, учасник російсько-турецької війни (1789 р.), бойових дій в Польщі (1792 р.), війни проти Франції (1805 р.), російсько-французької війни (1812 р.). Полковник (1816 р.), командир Бобруйського кріпосного штату (1818 р.), командир Бобруйського гарнізонного батальйону (1822 р.), Углицького піхотного полку, генерал-майор (1829 р.), брав участь у придушенні польського антиімперського повстання (1831 р.). З 1839 р. — у відставці.

Дата ініціації невідома. Працював у ложі **«Об'єднані (З'єднані) Слов'яни»** (член-засновник, 3°, відомі імена 154 членів).

Серков А.
<http://m.tululu.org/>

ДЕВЕЛЬ 2-й, Олександр Федорович

(?—?), надвірний радник, провіантський комісіонер 9-го класу.

Ініційований 1807 р. Працював у київській ложі **«Об'єднані (З'єднані) Слов'яни»**, «Єлизавета до Доброчинності» (Санкт-Петербург, 4°, відомі імена 674 членів), «Пелікан» (Санкт-Петербург, відомі імена 419 членів).

Савченко В.
Серков А.
<http://m.tululu.org/>

ДЕВКАЛІОН

Ложа, заснована в Москві **С. Гамалією**.

У стародавній грецькій міфології Девкаліон — 1) син Гіперасія, аргонавт, учасник походу до Колхіди, 2) син критського царя Міноса, 3) син Прометея, який врятувався під час потопу,

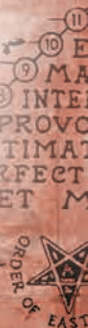
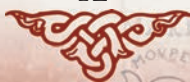

Девкаліон — зображення, подане у «Promptuarii Iconum Insigniorum». Суспільне надбання

4) цар Трої, якого вбив Ахілл. Якого саме з цих персонажів мав на увазі **С. Гамалія**, наразі точно невідомо. На нашу думку, йдеться про сина Прометея, міфічного персонажа, який викрав вогонь, передав його людям, за що і був ув'язнений богами. За переданням, коли Зевс, бог неба, блискавок та грому, вирішив покарати людство за гріхи, він наслав на землю потоп, під час якого врятувалися тільки Девкаліон та його дружина, які поновили людський рід.

ДЕНИСКО, Станіслав

(?—?), поміщик Балтського повіту Подільської губернії.

Девкаліон та його дружина Пірра розкидують каміння, з якого, за переданням, народилися відновлені чоловіки та жінки. Худ. Дж. М. Боталла.
Суспільне надбання

Член Польського патріотичного товариства.

Дата ініціації та ложа, в якій працював, невідомі.

Згідно із донесенням земського урядовця від 28.07.1845 р., під час обшуку в його маєтку було виявлено масонські обла-

дунки та документи французькою мовою.

*Крижановська О.
Серков А.*

ДЕРПТ

(у 1030—1224 рр., 1893—1918 рр. — Юріїв). Сучасний

М. Дерпт (Тарту). 1866 р. Суспільне надбання

Тарту, друге за величиною місто в Естонії, інтелектуальний центр країни, осідок Тартуського університету (заснований 1632 р.). У XVIII ст. в місті працювала ложа «Поллукс та Липа».

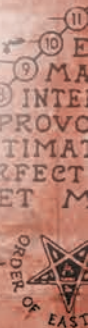
Серков А.

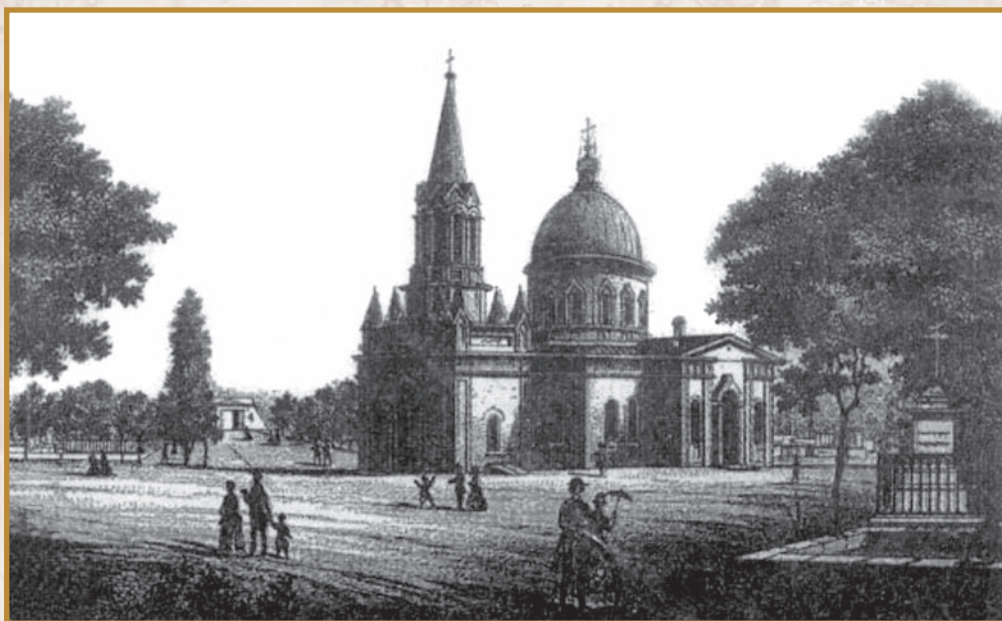
ДЕССЕМЕ, Жак-Луї (Луї Якович, Яків Дессемет)

(1761—1839 рр.), селекціонер, професор. Народився в Парижі в родині спадкових

селекціонерів рож. В 1812—1814 рр. — мер м. Сен-Дені. 1818 р. на запрошення **О. Ланжерона** переїхав до м. **Одеса**, засновник та директор (до 1833 р.) Одеського ботанічного саду та Товариства сільського господарства Південної Росії. Похований на міському Старому кладовищі (знищене комуністичними варварами в 30-х рр. XX ст., на його місці відкрито «Парк культури та відпочинку ім. Ілліча».

Дата ініціації невідома. Працював у ложах «Понт Евксин-

Церква Всіх Святих на Старому кладовищі в м. Одеса (знищена комуністичними варварами в 30-х рр. XX ст.). Літографія XIX ст. Суспільне надбання

ський» (3°, 1820 р.), «Святий Марк» (Франція).

Савченко В.

Серков А.

<http://www.liveinternet.ru/>

ДЕСНИЦЬКИЙ, Семен Юхимович

(бл. 1740—1789 рр.), юрист, громадський діяч. Народився в м. Ніжин Чернігівської губернії (сучасна Чернігівська область) в міщанській родині. Навчався в семінарії Троїце-Сергіївської лаври, Московському університеті (з 1760 р.), Університеті при Імператорській Академії наук, в університеті м. Глазго (1761—

1767 рр.). Доктор юриспруденції, перший російськомовний ординарний професор у Московському університеті (1767—1787 рр.), академік Імператорської Академії наук (з 1783 р.). Вважається засновником російської юриспруденції, автор концепції запровадження конституційної монархії, про розділення влади в РІ на законодавчу, судову, цивільну та каральну, обрання до однопалатного Сенату представників всіх станів суспільства, впровадження незалежного та рівного для всіх суду, інституту адвокатури, обмеження кріпачства, надання селянам права власності на оброблювану зем-

ДЛЯ

УПОТРЕБЛЕНІЯ

ВЪ ЮРИДИЧЕСКОМЪ ФАКУЛТЕТѢ
МОСКОВКОМЪ

но удобѣйшему способу расположенныя,
ФИЛИППОМЪ ГЕНРИКОМЪ ДИЛТЕЕМЪ,

обоихъ правъ Докторомъ, оныхъ же
и испорѣи,

1b

ИМПЕРАТОРСКОМЪ МОСКОВСКОМЪ

УНИВЕРСИТЕТЪ

Пушкинымъ Ординарнымъ Профессоромъ и Курфирстской
Маннцкой Академіи полезныхъ наукъ Членомъ.

Переводили

Лашинского Юриспруденціи Студентам

Борзовъ и Артемьевъ

Доктора Десницкаго.

[illegible]

Печатаны при Императорскомъ Московскомъ Университетѣ
1768. года.

Обкладинка підручника,
підготовленого під керівництвом
С. Десницького. Суспільне надбання

лю та зняття праці, фактичне скасування смертної кари тощо.

Дата ініціації невідома. Член-засновник ложі «Осіріс» (Санкт-Петербург, відомі імена 84 членів.)

Серков А.

Савченко В.

<http://www.law.msu.ru/>

ДИММЕР (Дімер),
Франц Степанович

(?—?), лікар. Доктор медицини, інспектор Подільської лікарської управи (медична поліція), статський радник.

Дата ініціації невідома. Працював у ложах «Золоте Кільце (Перстень)» (м. Білосток, почесний член), «**Осіріс до Полум'яної Зорі**» (член-засновник, Майстер Стільця (1820—1821 рр., представник у Великій Директоріальній ложі «Астрея», відомі імена 175 членів), Великій Директоріальній ложі «Астрея» (1819—1821 рр., відомі імена 188 членів), «Палестина» (Санкт-Петербург, почесний член, відомі імена 226 членів).

Серков А.

«ДО НАДІЇ»

Ложа, працювала в м. Самбір. Засновник — Мартін фон Клеменс.

<http://citylife.com.ua/>

«ДОБРЫЙ ПАСТИР»

Ложа працювала в м. **Кременчук** у 2-й пол. XVIII ст.

Крижановська О.

«ДОБРЫЙ ПАСТИР»

Ложа працювала в м. **Слонім**
у XVIII ст.

Серков А.

«ДО КУБІЧНОГО КАМЕНЯ» («К Кубическому Камню»)

Московська ложа, заснована
С. Гамалією.

Камені — важливі масонські
символи, неодмінний елемент
убрання масонської ложі.

Каменів є два: неотесаний,
який символізує першоматерію
та стан філософської незріло-
сті, незавершеності, та отеса-

ний, або кубічний, який символі-
зує сіль філософії. Згідно зі слов-
ником масонських термінів, оби-
два камені розташовуються біля

Кубічні камені. Західна опорна стіна Другого Храму в Єрусалимі. Суспільне надбання

івтаря, ліворуч — неотесаний, праворуч — кубічний. Камені є символом головного змісту масонської праці: отесуючи камінь грубий поліпшувати творіння природи, наблизити його до форми, яка відповідає його призначенню. Адже тільки досконалий, кубічний камінь може бути покладений у фундамент або до стіни храму.

Отже, суть масонської праці — самовдосконалення, перетворення своєї грубої людської природи у досконалу, таку, якою би хотів бачити людину її Творець.

<http://www.mason.ru/>

«ДОБРОДІЙНИЙ ПОЛЯК»

Ложа працювала у м. **Дубно**. Заснована в 1786/1787 рр. в юрисдикції Великого Сходу Польщі. Відомі імена 43 членів.

Члени: С. Грановський (Майстер Стільця), писар Варшавського Трибуналу Юзеф Жмиховський (3°, працював також в ложі «Свята Ізіда», Варшава, 5), Флоріан Жулковський (1-й наглядч, 1787 р.), Християн Карвицький (2), **Ю. Любомирський**.

Крижановська О.
Савченко В.
Серков А.

«ДОБРОДІЙНИЙ ПОЛЯК»

(за В. Савченком) /
«Старанний Поляк»
(за А. Серковим)

Ложа працювала у м. **Острогож** у 10—20-х рр. XIX ст. Майстер Стільця — Калікст Перетяткевич.

Савченко В.
Серков А.

«ДОБРОЧЕСНІ МЕШКАНЦІ СВІТУ»

Ложа працювала у XVIII ст. в німецькій колонії на території Буковини (точне місце невідоме, вирогідно с. **Нова Жадова**, сучасний Сторожинецький р-н Чернівецької обл.).

Серков А.
Солов'єв О.

ДОЛІНСЬКИЙ, Семен Григорович

(1895—? рр.), літератор, актор. Народився в м. Єлисаветград (за ін. даними — біля Житомира). Випускник Єлисаветградського реального училища, Ризького політехнічного інституту. Учасник Громадянської війни у складі Добровольчої армії. З 1920 р. — на еміграції. Співорганізатор російського

камерного театру в Празі, співробітничав з низкою емігрантських часописів.

Ініційований 1930 р. Працював у паризькій ложі «Астрея», 3°, відомі імена 364 членів).

Серков А.

ДОМГЕРР, Людвиг (Луї, Леонід, Леон) Леопольдович

(1891 або 1894—1984 рр.), письменник, перекладач, педагог. Народився в м. Керч у родині комерсанта. Випускник історико-філологічного факультета Імператорського Санкт-Петербурзького університету. Учасник I Світової війни. Навчався на юридичному факультеті Новоросійського університету. В 1920-х рр. працював перекладачем іноземної літератури у видавництві «Академія» (м. Петроград), в Інституті історії та Інституті російської літератури («Пушкінський Дім»). Пережив блокаду в м. Ленінград. Перебував у німецькому полоні, після 1945 р. жив у Парижі, з 1951 р. — в США, працював редактором російськомовного часопису «Америка».

Ініційований 1949 р. Працював у масонському клубі «Росія» (Нью-Йорк, голова ложі

(з 1956 р.), відомі імена 24 членів), «Астрея» (м. Париж, відомі імена 364 членів), «Гермес» (м. Париж, відомі імена 134 членів).

Серков А.

ДОРДЕТ (Дорде, Дорде), Християн (Кретьєн)

(?—?), поміщик Подільської губернії, полковник, колезький радник.

Дата ініціації невідома. Працював у ложах «Мінерва» (Майстер Стільця, відомі імена 17 членів), Великий провінційній ложі «Володимира до Порядку» (назва до 1816 р., після 1816 р. — Велика провінційна ложа. Члени цієї ложі утворювали Верховну Директорію — вищий орган управління ложами шведської системи в РІ. Відомі імена 93 членів) та «Осіріс до Полум'яної Зорі» (почесний член, відомі імена 175 членів).

Савченко В.

Серков А.

(?) ДОРОШЕНКО, Дмитро Іванович

(1882—1951 рр.), громадський, політичний, державний діяч, науковець. Народився у м. Вільно (Вільнюс, Лит-

ва) в старовинній козацько-старшинській родині, з якої ви-йшли два гетьмани — Михайло та Петро. Навчався в Варшавському та Петербурзькому університеті (в останньому очолював Українську студентську громаду). Після закінчення Київського університету Св. Володимира (1909 р.) служив у Катеринославі вчителем історії, редактором часопису «Дніпровські хвилі» (1909—1913 рр.). Член Револьюційної української партії, згодом — парамасонської організації Товариство Українських Поступовців (згодом — Союз Українських автономістів-федералістів, потім — Українська партія соціалістів-

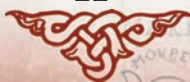

Д. Дорошенко в студентські роки.
Суспільне надбання

федералістів). Співпрацював з багатьма українськими друкованими виданнями, в 1910—1914 рр. — редактор часопису «Дніпровські хвилі» (Катеринославі). В період I Світової війни — уповноважений Всеросійського союзу міст на Південно-Західному фронті (з 1915 р.). Член Української Центральної Ради (з квітня 1917 р.), крайовий комісар (з правами генерал-губернатора) Тимчасового уряду на Галичині та Буковині (травень—липень), губернський комісар Чернігівської губернії (вересень—грудень 1917 р.). Міністр закордонних справ Української Держави (з 20 травня 1918 р.), професор Кам'янець-Подільського українського університету (1919 р.). З 1920 р. — на еміграції: співзасновник об'єднання українських монархістів Український Союз хліборобів-державників, професор Українського вільного університету (Відень), Карлового університету (Прага), Варшавського університету, президент Української вільної академії наук (США) автор близько 1 тис. розвідок з історії, історії культури, історії церкви.

Дата ініціації та ложі, в яких працював, невідомі.

Енциклопедія історії України:
Т. 2: Г—Д / Редкол.: В. А. Смолій

(голова) та ін. НАН України.
Інститут історії України. — Київ:
Наукова думка, 2004.
Незалежний культурологічний
часопис «Ї». Число 54, 2009 р.

«ДОСКОНАЛА РІВНІСТЬ»

Ложа працювала у **Львові** у 1779—1785 рр.

Відомі члени: С. Новаківський, **В. Потоцький**, Н. Потоцький, Н. Потоцький-другий, М. Остророг, А. Підгаєцький. Після видання в 1783 р. імператором Йозефом II указу про заборону підпорядковуватися закордонним масонським центрам, ложа «була змушена завуалювати свої стосунки з Варшавою». 1785 р. на базі ложі було створено самостійний **Національний Схід Королівства Галичини та Володимирії**.

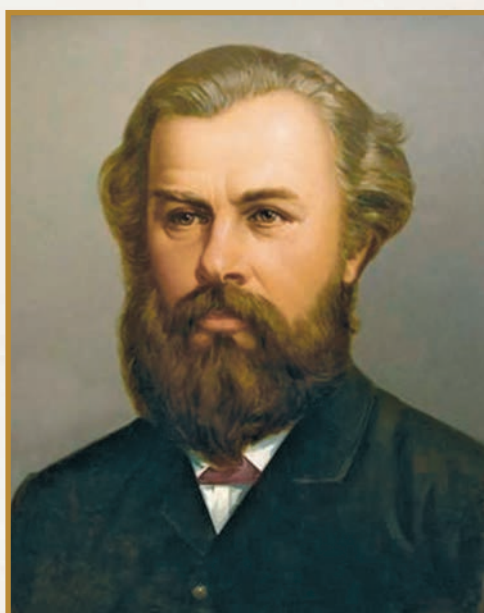
Крижановська О.

ДРАГОМАНОВ, Михайло Петрович

(1841—1895 рр.), науковець, громадський діяч. Народився в дворянській родині, брат відомої письменниці Олени Пчілки. В 1849—1853 рр. навчався в Гадяцькому повітовому училищі та Полтавській гімназії, на історико-філологічному факультеті Імператорського Київ-

ського університету, в навчальних закладах Австро-Угорщини, Італії, Німеччини, Чехії (187—1873 рр.). Член товариства «Громада» (з 1863 р.), засновник громадсько-політичного збірника «Громада» (1876 р., Женева). Викладач історико-філологічного факультету Софійського університету (1889—1895 рр.). Ідеолог федеративного устрою майбутньої мультикультурної Української держави, творець одного з перших варіантів українського правопису «драгоманівка».

Дата ініціації невідома. За даними сайту «Єгипетське масонство. Статут Мемфіс-Міцраїм в

М. Драгоманов. Худ. невідомий.
Суспільне надбання

Інсигнія Мемфіс-Міцраїм в Україні.
Джерело: memphis-misraim.org.ua

Україні», працював в італійських та швейцарських ложах.

Савченко В.

ДРЕНТЕЛЬН, Роман (Ренал'єр), фон

(?—бл. 1827 р.), військово-службовець. Полковник, в 1822 р. — командир Одеського піхотного полку, з 1826 р. — у відставці. Дійсний статський радник.

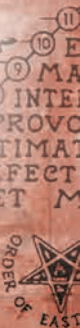

Дата ініціації невідома. Працював у ложах **«Об'єднані (З'єднані) Слов'яни»** (почесний член, відомі імена 154 членів), **«Три Царства Природи»**, **«Понт Евксинський»**, **«Палестина»** (Санкт-Петербург, в союзі Директоріальної ложі «Астрея», відомі імена 226 членів), **«Пелікан»** (Санкт-Петербург, в союзі Директоріальної ложі «Астрея», відомі імена 419 членів).

Серков А.

ДУБЕЛЬТ, Леонтій Васильович

(1792—1862 рр.), військовий, державний діяч, керівник політичної поліції РІ. Народився в родині військового, навчався в Гірському кадетському корпусі (1801—1807 рр.). З 1807 р. — на військовій службі, учасник російсько-французьких війн (1806—1807, 1812—1815 рр.). В 1816—1822 рр. проходив службу в штабі корпусу **М. Раєвського**. 1826 р. перебував під розслідуванням у справі «декабристів». З 1828 р. — у відставці. З 1830 р. на службі в Корпусі жандармів: генерал-майор, начальник штабу Корпусу (1835 р.), генерал почту імператора Ніколая I (1838—1844 рр.), керуючий III відділенням Власної Його Імператорської Величності.

ЗМІСТ

А. Курков ПЕРЕДМОВА	5
---------------------------	---

ГЛОСАРІЙ

Д	9
Е.....	33
Є.....	37
Ж.....	43
З.....	53
І.....	75
Й.....	83
К.....	87
Л.....	157
М.....	203
Н.....	259
О.....	277

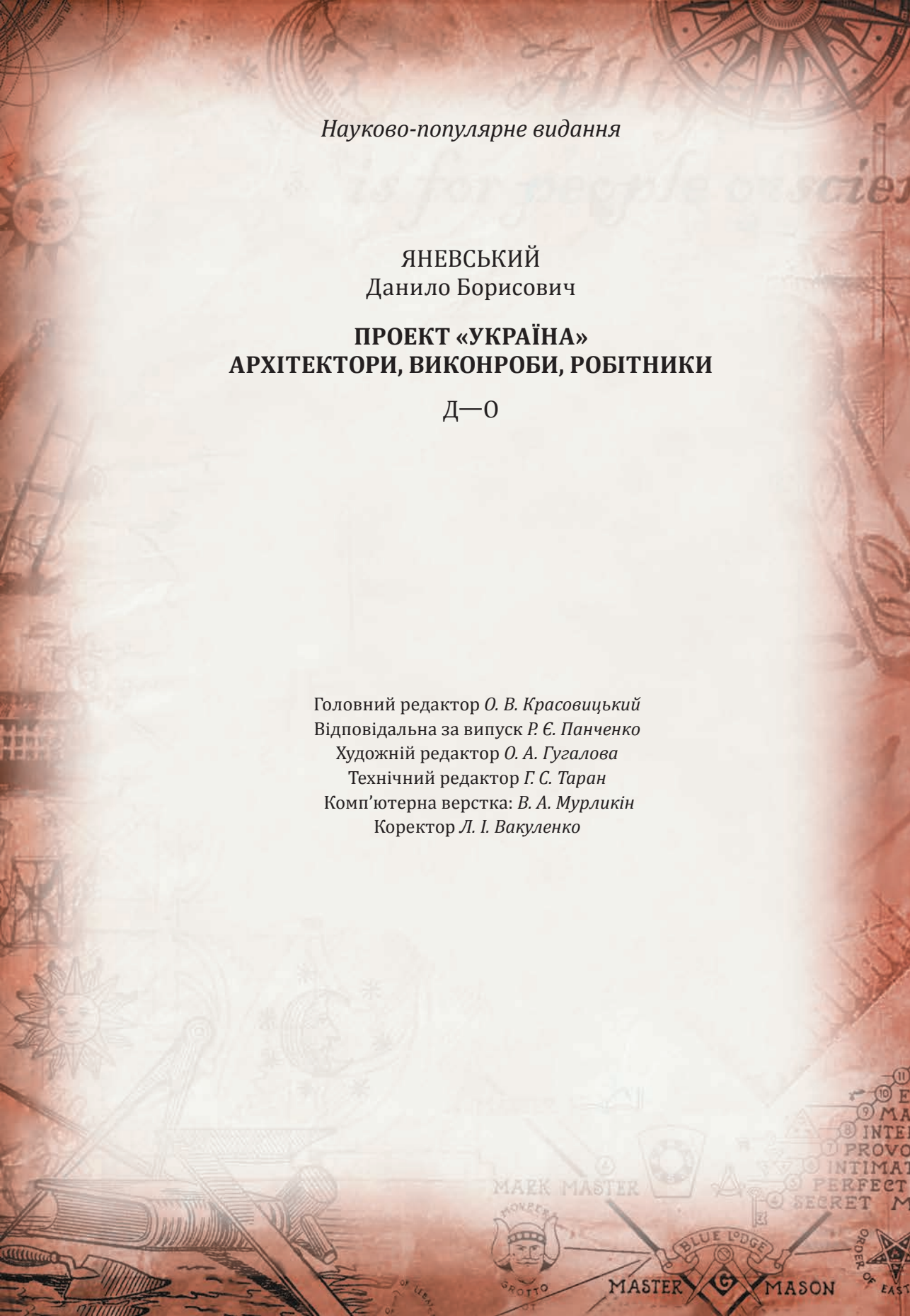
Науково-популярне видання

ЯНЕВСЬКИЙ
Данило Борисович

**ПРОЕКТ «УКРАЇНА»
АРХІТЕКТОРИ, ВИКОНРОБИ, РОБІТНИКИ**

Д—О

Головний редактор *О. В. Красовицький*
Відповідальна за випуск *Р. Є. Панченко*
Художній редактор *О. А. Гугалова*
Технічний редактор *Г. С. Таран*
Комп'ютерна верстка: *В. А. Мурликін*
Коректор *Л. І. Вакуленко*

Підписано до друку 20.10.17. Формат 70×100 ¹/₁₆.
Умов. друк. арк. 24,51. Облік.-вид. арк. 18,40.
Тираж 2000 прим. Замовлення № .

ТОВ «Видавництво Фоліо»
вул. Римарська, 21А, м. Харків, 61057
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5244 від 09.11.2016

Електронна адреса:
www.folio.com.ua
E-mail: market@folio.com.ua
Інтернет-магазин:
www.bookpost.com.ua

Надруковано з готових позитивів
у ТОВ «Видавництво Фоліо»
вул. Римарська, 21А, м. Харків, 61057
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5244 від 09.11.2016

MARK MASTER

MASTER

BLUE LODGE

MASON

